

## Епигични релови

убили су младиог граничара

Има у Има сјепо место у вилу човекову  
глухо место у његовој снуху, и у мозгу његови место које дремље и спава. Несаврше  
ни смо на све стране. Ти има у очеву место где се све схвата све зна ништа не  
заборавља. То је место где је човек савршен који је игла може ићи његово савр  
шенствѣ

Мушки убити младића такође и лече у униформи у чег  
кал смењује на стражи друга то се не може схватити свим напрезањем схвата  
ња то се не заборавља свом силом савршеног човекова памћења.

Ка пограничне карауле морају бити на чистинама  
разним пустим брисаним сем икакве украса сем в соних облака без икакве разн  
ноле сем пиркања ветра које увек друкчије мичује омраза да то тако мора бити  
јасни јела је човек сиђушан и виђав те може да ут промакне жив између две  
смрти добро је. Али да се сиђушни човек сакрије иза два три ашованскопане зен  
ње и иза те бусије обори метком потпуно недужна човека обори га у свеча, ој ри  
гитини природе и у и. у мучном затишју и тобожњег мора између два народа то је  
јгрозно свирепо стањно.

Љули полигните висок стуб стама и исгните на тај стуб

народну или армиску заставу мучких убица кукерица и е о тричина да ти реч бав  
нимо у мушки роу проститута.

Има мртвих кокемчовек не може да заборави лок сем  
не умре. То су они мртви који нам требају докле год смо живи Некада су то рођаи  
некада непријатељи некада потпуно незнани љули који су постали симболи чија  
имена су пурпурно виђива нарочито ноћу.

Има нас који сасвим немамо тачент да спавамо и  
чим несаним стегне чело и разапне пригне очне капке за чело почињу исказати  
пурпурна слова почињу се јављати ликови знан и незнани пригнели се слина мта  
лића који је пригнелео га скупи сено за козу и одјелерел се срушио и у страшно  
густој тишини ноћи се чује само како излише

Има у човеку мађиска моћ која вра којом враћамо у  
у себе протекле моменте слатке или горке живимо их опет гртимо некога у среди  
и блаженству бежимо од нечета као од мучке. Има нарочито речи некад оштре као  
нож некада меке као пољубећ које никада и не треб да машром враћамо које нит  
када не заборављамо.

Две хиљаде дома година памтимо илне хиљаде годи  
на неумемо да превелемо речи песника: да човек некада мораласе заптаче и нал  
стварима или да иу природи ствари има суза ише од три хиљаде година памтимо реи  
слику како је коње умло Тројану под птећком а изашто му на гркљан. Памћењ  
наше је и сто хиљада година старо и и неоне речи ево и ловезју се речи да на  
које нежв да на зенди чежи крвљу пмотана глава младиог граничара

Земља је била замрзнута а небо ухално и нишле  
никога на чистини кал је пошао да смени друга на стражи. Питка му нарамену о  
појасу револтв у једној руци нала сељачка т стијина у другој тамни фељер с  
батеријом обе му руке зевзете па је буктићу њгова живота за њим понека смрт

Закорачио је да стане на место дужности и у пола ко-  
река пао. испражни су га на земљи спикати. По стању му мрвине светлости  
још пискелни пут а крвава глава се црни светлост се повукла од небука. Сала је  
још био језив. А ли мучни убоја зна да ће још дуго редити његов метақ  
јер у гемљу спиктен младић мора тринути латте доки претина још не умре. Дали  
убица зна да је убица а ваза. О друго је умрети друго је бити убијен

Необична врста б војног обвезника је граничар  
У зору не полази са дрвужином од сто и двеста младића на вежбу, а газе тивалу  
по тивалском пвећу опружа још мало савове ноге срета љуле којим увек увек помаже  
загледани стану кад пролазе војници и пушке не чује хитро лобовање не чује  
збри тив војничку трубу. Ора на градоно је тива тишине као и у вече. и увек  
мало љулских бића и увек презење вила и слуха као да гранично намење нешто  
показује или нешто шапће. Две стране два народа две државе. Па зашто измеђ  
њих нема дозивања и руковања. Између њих у ваздуху чебли чулост чулило помаже  
злочине мисли погане вребање. Могао би се ту у међупростору јавити новени  
акбет који је потао лекар да ли може претисати нешто против чуле обете  
памети.

“мамо справе за брз разговор на лажину. Звони звон-  
није језвонце на телефону справи: граничар је пре пет минута умро. По  
гајевбио зашто нема одговора. је л убица побелник је ли убијени побеђен нема  
одговора. З, ти неко нешто одврат није но што је нечасна употреба оружја  
нема одговора.

“али се понекад насилна илџа у моћноме духу великога  
реформатора или јунака коме је све тесно и кубавала мисли и речник лаговори и  
средства да човечанство премести са места на боље и постојније место. А роли се  
насилни акт у рукама кукавица и проститута. То је човек и оно је чо и нечовек  
Такве бивају ралџе љули

“есанипа мртав граничар знамо му имеи ролни крај  
и ништечовек не може учинити ни мртвومه да буле пакте а тек мучни убијеноме.  
Друго је умрети друго бити мучки убо ојаннегужан метақ јростреми мозак и можда  
најлапту неку радост младића